

แมลงศัตรูมะพร้าว

ในปี 2532 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวประมาณ 2.59 ล้านไร่ พื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันคงเหลือพื้นที่ปลูกมะพร้าวเหลือเพียง 1.3 ล้านไร่ ส่งผลให้ผลผลิตมะพร้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมะพร้าว เช่น กะทิ มีราคาสูงขึ้น ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นทดแทนมะพร้าว เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน นอกจากนี้แล้วพื้นที่ปลูกมะพร้าวโดยส่วนใหญ่ประสบปัญหาหามะพร้าวเป็นพืชที่มีอายุยืนยาวทำให้มีศัตรูทำลายมากทั้งโรคและแมลงระบาด ประกอบกับบางพื้นที่ประสบภัยแล้งติดต่อกันมาเป็นเวลานาน ทำให้พื้นที่การระบาดของยางพาราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สร้างความเสียหายทำให้ผลผลิตของมะพร้าวลดลงจนไม่เพียงพอต่อความต้องการ เช่น การระบาดของหนอนร่านพาราซ่าในปี 2522 - 2523 เกิดการระบาดทั่วประเทศนับแสนไร่โดยเฉพาะแหล่งปลูกภาคใต้ เฉพาะที่อำเภอทับสะแก และอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์พื้นที่ระบาดมากกว่า 40,000 ไร่ ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมาพบการระบาดของแมลงดำหนามมะพร้าวชนิดใหม่ซึ่งเป็นแมลงต่างถิ่นระบาดในพื้นที่ปลูกมะพร้าวทางภาคใต้และอีกหลายจังหวัดในภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก มากกว่า 20 จังหวัด หลังจากนั้นเมื่อปี 2551 พบการระบาดของหนอนหัวดำมะพร้าว ซึ่งเป็นแมลงต่างถิ่นที่พบระบาดที่ประเทศอินเดียและศรีลังกา ปัจจุบันพื้นที่การระบาดขยายวงกว้างนับแสนไร่

แมลงศัตรูมะพร้าวที่พบแพร่กระจายทั่วโลกมีไม่น้อยกว่า 750 ชนิด และมากกว่า 150 ชนิดเป็นศัตรูโดยตรงของมะพร้าว ประเทศไทยพบมากกว่า 57 ชนิด และประมาณ 20 ชนิด จัดว่ามีความสำคัญทางเศรษฐกิจ การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องทราบรายละเอียดต่างๆ ของศัตรูพืช ทั้งการจำแนกชนิด ชีววิทยา วงจรชีวิต นิเวศวิทยา พฤติกรรม อุปนิสัย การกิน พืชอาศัย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการบริหารศัตรูพืช หรือการป้องกันกำจัดโดยวิธีผสมผสาน ซึ่งวัตถุประสงค์ไม่ใช่ให้แมลงหมดไป แต่หลักการคือคอยควบคุมปริมาณของแมลงศัตรูพืชให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย โดยยอมให้มีแมลงศัตรูพืชอยู่บ้างเพื่อให้เหลือเป็นอาหารของตัวห้ำ ตัวเบียน ซึ่งจะทำให้เกิดสมดุลของธรรมชาติ

แมลงศัตรูมะพร้าวที่จัดว่ามีความสำคัญ และพบอยู่เสมอ แบ่งได้ 2 กลุ่มได้ดังนี้
กลุ่มหนอนผีเสื้อ เช่น หนอนร่านกินใบ หนอนปลอก หนอนบู่ และหนอนหัวดำมะพร้าว เป็นต้น
กลุ่มด้วงปีกแข็ง เช่น ด้วงแรดมะพร้าว แมลงดำหนามมะพร้าว และด้วงวงมะพร้าว เป็นต้น
ปัจจุบันแมลงศัตรูที่กำลังระบาดและเป็นปัญหาในมะพร้าว มีเพียง 4 ชนิด ได้แก่ หนอนหัวดำมะพร้าว ด้วงแรดมะพร้าว ด้วงวงมะพร้าว และแมลงดำหนามมะพร้าว

หนอนหัวดำมะพร้าว

ชื่อสามัญ	หนอนหัวดำมะพร้าว (coconut black-headed caterpillar)
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Opisina arenosella</i> Walker
วงศ์	Oecophoridae
อันดับ	Lepidoptera

ความสำคัญและลักษณะการเข้าทำลาย

หนอนหัวดำมะพร้าวเป็นแมลงศัตรูพืชต่างถิ่นรุกราน พบระบาดครั้งแรกเมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 ที่สวนมะพร้าวของเกษตรกรในนิคมสร้างตนเอง และสวนมะพร้าวของเกษตรกรในตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบระบาดในพื้นที่ประมาณ 500 ไร่ ต่อมาในเดือนพฤษภาคม 2551 พบระบาดในพื้นที่อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และมีรายงานพบการระบาดที่ ตำบลบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี และที่ ตำบลโพธิ์ท่า อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ รายงานปัจจุบันพบพื้นที่หนอนหัวดำมะพร้าวระบาด 24 จังหวัด 72,080 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.56 ของพื้นที่ปลูก พื้นที่ระบาดมาก 5 อันดับ ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (58,298 ไร่) สุราษฎร์ธานี (6,468 ไร่) ชลบุรี (2,263 ไร่) เพชรบุรี (1,662 ไร่) และ จังหวัดฉะเชิงเทรา (1,046 ไร่) มากไปกว่านั้นหนอนหัวดำมะพร้าวได้แพร่กระจายการระบาดมายังพื้นที่จังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร เป็นบริเวณกว้าง หนอนหัวดำมะพร้าวเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญชนิดหนึ่งของมะพร้าวในแถบเอเชียใต้ ได้แก่ อินเดีย และศรีลังกา และยังมีรายงานการระบาดในประเทศอินโดนีเซีย เมียนมาร์ บังกลาเทศ และปากีสถาน

หนอนหัวดำมะพร้าวระยะตัวหนอนเท่านั้นเข้าทำลายใบมะพร้าว โดยจะแทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบ จากนั้นจะถักใยนำมูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมาสร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัวยาวตามทางใบบริเวณใต้ทางใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่สร้างขึ้นและแทะกินผิวใบ โดยทั่วไปหนอนหัวดำมะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลายรุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายก้านทางใบ จั่น และผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายทางใบหลายๆ ทาง พบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวจะถักใยดึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนอนโตเต็มที่แล้วจะถักใยหุ้มลำตัวอีกครั้ง และเข้าดักแด้อยู่ภายในอุโมงค์ ดักแด้มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้จะมีขนาดเล็กกว่าดักแด้เพศเมียเล็กน้อย ผีเสื้อหนอนหัวดำมะพร้าวที่ผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอุโมงค์ หรือซากใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมักพบหนอนหัวดำมะพร้าวหลายขนาดกัดกินอยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน การทำลายส่วนใหญ่พบบนใบแก่ ใบที่ถูกทำลายจะมีลักษณะแห้งเป็นสีน้ำตาล หากการทำลายรุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้

ใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลาย

ต้นมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวทำลาย

รูปร่างลักษณะและชีววิทยา

ตัวเต็มวัย ของหนอนหัวดำมะพร้าวเป็นผีเสื้อกลางคืน ขนาดลำตัววัดจากหัวถึงปลายท้องยาว 1 - 1.2 เซนติเมตร ปีกสีเทาอ่อน มีจุดสีเทาเข้มที่ปลายปีก ลำตัวแบน ชอบเกาะนิ่งตัวแนบติดผิวพื้นที่เกาะ เวลากลางวันจะเกาะนิ่งหลบอยู่ใต้ใบมะพร้าว หรือในที่ร่ม ผีเสื้อเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้เล็กน้อย ผีเสื้อเพศเมียที่ผสมพันธุ์แล้วสามารถวางไข่ และไข่ฟักเป็นตัวหนอน ผีเสื้อที่ไม่ได้รับการผสมพันธุ์ก็สามารถวางไข่ได้ แต่ไข่ทั้งหมดจะไม่ฟักเป็นตัวหนอน ผีเสื้อหนอนหัวดำมะพร้าวเพศเมียสามารถวางไข่ตั้งแต่ 49 ถึง 490 ฟอง

ไข่ ของผีเสื้อหนอนหัวดำมะพร้าวมีลักษณะกลมรี แบน วางไข่เป็นกลุ่ม ไข่เมื่อวางใหม่ๆ มีสีเหลืองอ่อน สีจะเข้มขึ้นเมื่อใกล้ฟัก ระยะไข่ 4 - 5 วัน

ตัวหนอน เมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ก่อนที่จะย้ายเข้าไปกัดกินใบมะพร้าว ตัวหนอนที่ฟักใหม่ๆ จะมีหัวสีดำ ลำตัวสีเหลือง สีของส่วนหัวจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มเมื่ออายุมากขึ้น ตัวหนอนมีสีน้ำตาลอ่อนและมีลายสีน้ำตาลเข้มพาดยาวตามลำตัว เมื่อโตเต็มที่จะมีลำตัวยาว 2 - 2.5 เซนติเมตร การเจริญเติบโตของหนอนหัวดำมะพร้าวในประเทศไทย พบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวส่วนใหญ่จะเจริญเติบโตและมีการลอกคราบ 8 ครั้ง บางครั้งอาจพบหนอนหัวดำมะพร้าวมีการลอกคราบ 6 - 10 ครั้งได้ ระยะหนอน 32 - 48 วัน

ดักแด้ มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแด้เพศผู้มีขนาดเล็กกว่าดักแด้เพศเมียเล็กน้อย ระยะดักแด้ 9 - 11 วัน

ตัวเต็มวัย 5-11 วัน

ไข่ 4-5 วัน

ดักแด้ 9-11 วัน

หนอน 32-48 วัน

วงจรชีวิตหนอนหัวดำมะพร้าว *Opisina arenosella*

พืชอาหาร

พืชอาหารของหนอนหัวดำมะพร้าว ได้แก่ มะพร้าว ตาลโตนด อินทผลัม หมาก ปาล์มน้ำมัน ปาล์ม
ประดับต่างๆ เช่น ตาลฟ้า ปาล์มหางกระรอก หมากเขียว หมากแดง เป็นต้น

ศัตรูธรรมชาติ

ศัตรูธรรมชาติของหนอนหัวดำมะพร้าว ได้แก่ แตนเบียนโกนีโอซัส นีแฟนติดิส *Goniozus nephantidis*
แตนเบียนบราคอน ฮีปีเตอร์ *Bracon hebetor* แตนเบียนดักแด้ *Brachymeria* sp. และเชื้อราบิวเวอร์เรีย

การป้องกันกำจัด

1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ตัดใบที่มีหนอนหัวดำมะพร้าวนำไปเผาทำลายทันที ไม่ควรเคลื่อนย้าย
ต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาด
2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับหนอนหัวดำมะพร้าว เช่น แตนเบียนโกนีโอซัส
นีแฟนติดิส *Goniozus nephantidis*

3. การใช้ชีวภัณฑ์ ใช้แบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเจียนซิส *Bacillus thuringiensis* อัตรา 100 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ใช้เครื่องพ่นให้ทั่วทรงพุ่ม ควรพ่นช่วงเย็นเพื่อหลีกเลี่ยงแสงแดด (ต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการขึ้นทะเบียนชีวภัณฑ์จากกรมวิชาการเกษตรแล้วเท่านั้น)

4. การใช้สารเคมี

4.1 ใช้สารอีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC เข้มข้นโดยไม่ต้องผสมน้ำฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว (trunk injection) อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น โดยใช้สว่านเจาะรูให้เอียงลงประมาณ 45 องศา จำนวน 2 รู ให้ตรงกันข้ามและต่างระดับกันเล็กน้อยเจาะรูให้ลึก 10 เซนติเมตร ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร แล้วฉีดสารฆ่าแมลงลงไปรูละ 15 มิลลิลิตร ปิดรูด้วยดินน้ำมัน วิธีนี้จะป้องกันกำจัดหนอนหัวด้ามะพร้าว ได้นานมากกว่า 3 เดือน (วิธีการนี้สามารถป้องกันกำจัดได้ทั้งด้วงแรดมะพร้าว ด้วงวงมะพร้าว แมลงดำหนามมะพร้าว และหนอนหัวด้ามะพร้าว)

แนะนำเฉพาะมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร ขึ้นไป ห้ามใช้กับมะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะทิ และมะพร้าวที่ทำน้ำตาล

4.2 กรณีมะพร้าวต้นเล็กที่มีความสูงน้อยกว่า 12 เมตร รวมทั้งมะพร้าวกะทิ มะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวที่ทำน้ำตาล เนื่องจากการวิจัยการฉีดสารเข้าต้น ยังอยู่ระหว่างการวิจัยหาอัตราที่เหมาะสม ทั้งด้านประสิทธิภาพและการตกค้าง ดังนั้นหากในพื้นที่การระบาดรุนแรง และไม่มีการปล่อยแตนเบียน สามารถใช้สารฟลูเบนไดเอไมด์ 20% WG อัตรา 5 กรัม หรือคลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือสปินโนแสด 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (ฟลูเบนไดเอไมด์ และคลอแรนทรานิลิโพรล มีพิษน้อยต่อผึ้ง สปินโนแสดมีพิษสูงต่อผึ้ง ส่วน ลูเฟนนูรอนมีพิษสูงต่อกุ้ง) โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมสารอัตราที่กำหนดผสมน้ำ 20 ลิตร พ่น 1 -2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่มจะมีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยแตนเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหัวด้ามะพร้าวสามารถใช้วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน

แมลงดำหนามมะพร้าว

ชื่อสามัญ	แมลงดำหนามมะพร้าว (coconut leaf beetle)
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Brontispa longissima</i> (Gestro)
วงศ์	Hispidae
อันดับ	Coleoptera

ความสำคัญและลักษณะการเข้าทำลาย

แมลงดำหนามมะพร้าวเป็นแมลงศัตรูพืชต่างถิ่นรุกราน มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินโดนีเซีย และปาปัวนิวกินี แมลงดำหนามมะพร้าวได้แพร่กระจายเข้าไปหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ ออสเตรเลีย ซามัว หมู่เกาะโซโลมอน เกาะตาทิตี เกาะมัลดีฟส์ นารูว เกาะไหหลำ กวางโจว เวียดนาม สำหรับในประเทศไทยตรวจพบครั้งแรกที่จังหวัดนราธิวาส ในปี 2543 เดิมทีเข้าใจว่าเป็นแมลงดำหนามมะพร้าวชนิด *Plesispa reichei* Chapuis ที่มีประจำถิ่นและทำลายต้นมะพร้าวไม่รุนแรง แต่ต่อมากรมวิชาการเกษตรได้รับรายงานเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2547 ว่าพบแมลงดำหนามมะพร้าวต่างถิ่นนี้ระบาดอย่างรุนแรงในอำเภอทับสะแก บางสะพาน บางสะพานน้อย และอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และที่เกาะสมุย และเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสำรวจพบว่าการแพร่ระบาดต่อไปยังแหล่งอื่นๆ

แมลงดำหนามมะพร้าวทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวเต็มวัย และตัวอ่อนอาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ของมะพร้าว และแทะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบคลี่กางออกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสีน้ำตาลเมื่อมองไกลๆ จะเห็นเป็นสีขาวโพลน ชาวบ้านเรียกว่า “มะพร้าวหัวหงอก”

ต้นมะพร้าวถูกแมลงดำหนามมะพร้าว *Brontispa longissima* ทำลาย

รูปร่างลักษณะและชีววิทยา

แมลงตำหนามมะพร้าวเพศเมียเมื่อได้รับการผสมพันธุ์แล้วจะวางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ หรือเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 - 5 ฟอง ระยะไข่ 4 - 5 วัน เฉลี่ย 4.2 วัน ระยะหนอน 18 - 26 วัน เฉลี่ย 21.56 วัน ตัวหนอนมีการลอกคราบ 4 - 5 ครั้ง ระยะดักแด้ 5 - 6 วัน เฉลี่ย 5.7 วัน ตัวเต็มวัยเพศเมียมีอายุ 13 - 133 วัน เฉลี่ย 54.8 วัน ตัวเต็มวัยเพศผู้มีอายุ 21 - 110 วัน เฉลี่ย 65.2 วัน เมื่อเลี้ยงด้วยใบแก่มะพร้าว

ตัวเต็มวัย 56-70 วัน

ไข่ 4-5 วัน

ดักแด้ 5-6 วัน

หนอน 18-26 วัน

วงจรชีวิตแมลงตำหนามมะพร้าว *Brontispa longissima*

ตัวเต็มวัยแมลงตำหนามมะพร้าว *Brontispa longissima*

พืชอาหาร

พืชอาหาร ได้แก่ มะพร้าว

ศัตรูธรรมชาติ

ศัตรูธรรมชาติของแมลงค้ำหนามมะพร้าว ได้แก่ แตนเบียนอะซีโคเดส ฮิสไพนารัม *Asecodes hispinarum* แตนเบียนเตตระสตีคัส บรอนทิสปี *Tetrastichus brontispae* และเชื้อราบิวเวอร์เรีย

การป้องกันกำจัด

1. วิธีเขตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาด
2. การใช้ชีววิธี การใช้แตนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับแมลงค้ำหนามมะพร้าว เช่น แตนเบียนอะซีโคเดส ฮิสไพนารัม *Asecodes hispinarum* ซึ่งนำเข้ามาจากประเทศเวียดนาม มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และปลดปล่อยทำลายหนอนแมลงค้ำหนามมะพร้าว และแตนเบียนเตตระสตีคัส บรอนทิสปี *Tetrastichus brontispae* ทำลายดักแด้แมลงค้ำหนามมะพร้าว
3. การใช้สารเคมี
 - 3.1 กรณีมะพร้าวสูงกว่า 12 เมตร การฉีดสารเข้าต้น ด้วยสารอิมาเมกติน เบนโซเอต ป้องกันกำจัดหนอนหัวค้ำหนามมะพร้าวจะมีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงค้ำหนามมะพร้าวได้เช่นกัน
 - 3.2 กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ผลการวิจัยพบว่าการใช้สาร อิมิดาโคลพริด 70% WG, ไทอามีทอกแซม 25% WG และไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 4, 4 และ 10 กรัมละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอดและรอบคอกมะพร้าวหรือการใช้สาร คาร์แทป ไฮโดรคลอไรด์ 4% GR หรือคลอร์ไพริฟอส 75% WG ใส่ถุงผ้าที่ตัดแปลงคล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัมต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงค้ำหนามมะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน

ด้วงแรดมะพร้าว

ชื่อสามัญ	ด้วงแรดมะพร้าวชนิดเล็ก
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Oryctes rhinoceros</i> (Linnaeus)
ชื่อสามัญ	ด้วงแรดมะพร้าวชนิดใหญ่
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Oryctes gnu</i> Mohner
วงศ์	Scarabaeidae
อันดับ	Coleoptera

ความสำคัญและลักษณะการเข้าทำลาย

ด้วงแรดมะพร้าวที่พบในแหล่งปลูกมะพร้าวและพืชตระกูลปาล์ม มี 2 ชนิด คือด้วงแรดมะพร้าวชนิดเล็ก *Oryctes rhinoceros* (Linnaeus) พบได้บ่อย และพบทั่วทุกภาคของประเทศไทย อีกชนิดหนึ่งคือด้วงแรดมะพร้าวชนิดใหญ่ *Oryctes gnu* Mohner ส่วนใหญ่พบในเขตภาคใต้ของประเทศไทยตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงมา

ด้วงแรดมะพร้าวเป็นแมลงที่มีพฤติกรรมชอบซุกซ่อนตัวเอง ทั้งตัวเต็มวัย หนอน ดักแด้ และไข่ จึงมักพบอยู่ในแหล่งที่ไม่มีแสงสว่าง เฉพาะตัวเต็มวัยเท่านั้นที่ทำลายพืชสด จึงมักพบในแหล่งที่เป็นอาหาร ตัวเต็มวัยจะบินขึ้นไปเจาะกินยอดมะพร้าวหรือปาล์มน้ำมัน โดยในรูที่ถูกเจาะอาจพบด้วงมากกว่า 1 ตัว มีรายงานว่าในต้นปาล์มประดับเคยพบด้วงแรดซุกซ่อนตามโคนกาบทางใบมากกว่า 10 ตัว นอกจากนี้ยังพบในแหล่งขยายพันธุ์ ตัวเต็มวัยออกหากินเวลาพลบค่ำและก่อนพระอาทิตย์ขึ้น ในสภาพธรรมชาติมักพบด้วงแรดบินมาเล่นแสงไฟหลังฝนตก ในเวลากลางคืนด้วงแรดมักบินไปมาในระยะทางสั้นๆ ระหว่างแหล่งที่เป็นอาหาร และแหล่งขยายพันธุ์ มีรายงานว่าด้วงแรดสามารถบินได้นาน 2 - 3 ชั่วโมง เป็นระยะทางไกล 2 - 4 กิโลเมตร ตัวหนอนของด้วงแรดลำตัวมักจะงอเป็นรูปอักษร C บางครั้งเห็นส่วนหัวกับส่วนท้ายลำตัวเกือบชนกัน ถ้าหนอนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมอาจมีอายุยืนยาวถึง 420 วัน ส่วนดักแด้ มักมีรูปร่างลักษณะต่างกันไปตามแหล่งขยายพันธุ์ เช่น ถ้าพบในซากท่อนมะพร้าวหรือปาล์มน้ำมันที่ผุพัง หนอนวัยสุดท้ายจะสร้างรังมีลักษณะเป็นโพรงรูปไข่เพื่อเข้าดักแด้ ถ้าอยู่ในกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กองขี้เลื่อย กองขยะ กองเศษพืชเน่าเปื่อย หนอนวัยสุดท้ายจะสร้างรังโดยใช้วัสดุเหล่านั้นปั้นเป็นก้อนรูปไข่ขนาดใหญ่และเข้าดักแด้อยู่ภายใน บางครั้งพบหนอนเข้าดักแด้อยู่ในดิน มีรายงานว่าพบดักแด้อยู่ใต้ดินลึกถึง 150 เซนติเมตร

ลักษณะตัวเต็มวัยด้วงแรดมะพร้าว

ตัวเต็มวัยเข้าทำลายพืช โดยการบินขึ้นไปกัดเจาะโคนทางใบหรือยอดอ่อนของมะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์ม รวมทั้งเจาะทำลายยอดอ่อนที่ใบยังไม่คลี่ ทำให้ใบที่เกิดใหม่ไม่สมบูรณ์ มีรอยขาดแหว่งเป็นริ้วๆ คล้ายหางปลา หรือรูปพัด ถ้าโดนทำลายมากๆ จะทำให้ใบที่เกิดใหม่แคระแกรน รอยแผลที่ถูกด้วงแรดกัดเป็นเนื้อเยื่ออ่อนทำให้ด้วงวงมะพร้าวเข้ามาวางไข่หรือเป็นทางให้เกิดยอดเน่า จนถึงต้นตายได้ในที่สุด ด้วงแรดมะพร้าวในระยะตัวหนอน ส่วนใหญ่พบตามพื้นดินในบริเวณที่มีการกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก จะกัดกินและทำลายระบบรากของมะพร้าวและปาล์มปลูกใหม่ทำให้พบอาการยอดเหี่ยวและแห้งเป็นสีน้ำตาลต้นแคระแกรนไม่เจริญเติบโต

รูปร่างลักษณะและชีววิทยา

ด้วงแรดมะพร้าวชนิดเล็ก และด้วงแรดมะพร้าวชนิดใหญ่มีรูปร่างลักษณะที่คล้ายกัน แต่ต่างกันเพียงขนาดลำตัวและขอบของแผ่นปกคลุมด้านหลังของส่วนอก ซึ่งมีลักษณะคล้ายฟันเล็กๆ ด้วงแรดมะพร้าวชนิดใหญ่มี 3 ซี่ ด้วงแรดชนิดเล็กมี 2 ซี่

ไข่ มีลักษณะกลมรี สีขาวนวล ขนาดกว้าง 2 - 3 มิลลิเมตร ยาว 3 - 4 มิลลิเมตร เมื่อใกล้ฟักไข่จะมีสีน้ำตาลอ่อน โดยปกติไข่จะถูกวางลึกลงไปจากดินประมาณ 5 - 15 เซนติเมตร ในแหล่งขยายพันธุ์ที่มีการย่อยสลายของอินทรีย์วัตถุต่างๆ สมบูรณ์แล้ว บางครั้งอาจพบที่ต่อมะพร้าวผุ โดยไข่จะถูกฝังอยู่ใต้เปลือกมะพร้าวรอบต่อที่ผุนั้น

หนอน เมื่อฟักออกมาจากไข่ใหม่ๆ ลำตัวมีสีขาว ขนาด 2 x 7.5 มิลลิเมตร หัวกะโหลกสีน้ำตาลอ่อน กว้างประมาณ 2 - 2.5 มิลลิเมตร มีขาจริง 3 คู่ ด้านข้างลำตัวมีรูหายใจจำนวน 9 คู่ เมื่อหนอนกินอาหารแล้วผนังลำตัวจะมีลักษณะโปร่งใส มองเห็นภายในสีดำ หนอนเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่จะมีขนาดลำตัวยาวประมาณ 60 - 90 มิลลิเมตร

ดักแด้ เมื่อหนอนเจริญเติบโตเต็มที่จะหยุดกินอาหารและสร้างรังเป็นโพรง หนอนจะหดตัวอยู่ภายในเป็นเวลา 5 - 8 วัน จึงเปลี่ยนรูปร่างเป็นดักแด้สีน้ำตาลแดง ขนาดประมาณ 22 x 50 มิลลิเมตร สามารถแยกเพศได้ โดยดักแด้เพศผู้จะเห็นส่วนที่เป็นระยางค์คล้ายเขยี่นยาวชัดเจนกว่าของเพศเมีย

ตัวเต็มวัย เป็นด้วงปีกแข็งสีดำ เป็นมันวาว ใต้ท้องสีน้ำตาลแดง มีขนาดกว้าง 20 - 23 มิลลิเมตร ยาว 30 - 52 มิลลิเมตร สามารถแยกเพศได้โดยตัวเต็มวัยเพศผู้มีเขาคู่ลักษณะคล้ายเขารัดอยู่บนส่วนหัวยาวโค้ง

ไปทางด้านหลัง ขณะที่เขาของตัวเมียสั้นกว่า และบริเวณท้องปล้องสุดท้ายของเพศเมียมีขนสีน้ำตาลแดงขึ้นหนาแน่นกว่าของเพศผู้ วงจรชีวิต ตั้งแต่ไข่จนถึงตัวเต็มวัย ใช้เวลาประมาณ 120 - 270 วัน โดยเฉลี่ยประมาณ 180 วัน

ไข่ 10-12 วัน

หนอน 80-150 วัน

ตัวเต็มวัย 90-120 วัน

ดักแด้ 23-28 วัน

วงจรชีวิตด้วงแรดมะพร้าว *Oryctes rhinoceros*

การผสมพันธุ์และปริมาณการวางไข่

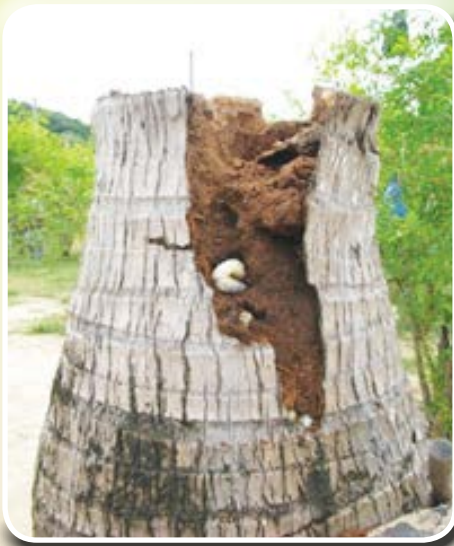
ด้วงแรดมะพร้าวมีอายุยืนยาวหลายเดือนจึงมีการผสมพันธุ์หลายครั้งตลอดอายุขัย มีรายงานว่าด้วงแรดมะพร้าวเพศเมียได้รับการผสมพันธุ์ได้สูงสุดถึง 8 ครั้ง และด้วงแรดมะพร้าวเพศเมียที่ได้รับการผสมพันธุ์ครั้งเดียวสามารถวางไข่ที่สมบูรณ์ได้นานถึง 130 วัน ด้วงแรดมะพร้าวชอบวางไข่ในแหล่งขยายพันธุ์ที่มีความชื้นพอเหมาะที่อุณหภูมิระหว่าง 20 - 30 องศาเซลเซียส ด้วงแรดมะพร้าวเพศเมียจะได้รับการผสมพันธุ์และวางไข่เมื่อออกจากดักแด้แล้วประมาณ 40 - 50 วัน วางไข่ครั้งละประมาณ 10 - 30 ฟอง และวางไข่ได้สูงสุดประมาณ 152 ฟอง

แหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรดมะพร้าว

แหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรดมะพร้าว คือ สถานที่ผสมพันธุ์ วางไข่ และเป็นแหล่งอาหารของหนอนด้วงแรดมะพร้าววัยต่างๆ การระบาดที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการปล่อยปละละเลยของเกษตรกรในการทิ้งเศษพืชหรือการกองวัสดุที่เป็นแหล่งขยายพันธุ์ และการขยายพันธุ์ที่ปลูกรมะพร้าวหรือปาล์มน้ำมัน การโค่นต้นเก่าที่มีอายุมากเพื่อปลูกใหม่ทดแทนทำให้มีแหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรดมะพร้าวเพิ่มมากขึ้น ประชากรด้วงแรดมะพร้าวที่เกิดใหม่จะเข้าทำลายต้นมะพร้าวหรือปาล์มทั้งที่ปลูกใหม่ และระยะที่ให้ผลผลิต สำหรับต้นที่มีขนาดเล็กอาจทำให้ต้นผิดปกติและตายในที่สุด แหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรดมะพร้าว ได้แก่ ซากเน่าเปื่อยของตอมะพร้าวหรือปาล์มน้ำมัน ซากทะเลลายปาล์มน้ำมัน กองมูลสัตว์เก่า กองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ขุยมะพร้าว กากเมล็ดกาแฟ กากปาล์ม รวมทั้งซากพืชต่างๆ ที่เน่าเปื่อย ฯลฯ

แหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรดมะพร้าวบนตอมะพร้าวสุก และกองเศษเปลือกมะพร้าว

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบาด

ด้วงแรดมะพร้าวสามารถแพร่กระจายได้ทั่วประเทศและเกิดได้ตลอดทั้งปี ปริมาณการเกิดจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งขยายพันธุ์ จากการศึกษาพบว่าในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูที่ด้วงแรดมะพร้าวผสมพันธุ์และวางไข่มากที่สุดอยู่ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม ดังนั้นจะพบความเสียหายอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนพฤษภาคม

พืชอาหาร

พืชอาหารของด้วงแรดมะพร้าว ได้แก่ มะพร้าว และพืชตระกูลปาล์มต่างๆ

ศัตรูธรรมชาติ

ศัตรูธรรมชาติของด้วงแรดมะพร้าว ได้แก่ เชื้อราเขียวเมตาโรเซียม *Metarhizium* sp.

การป้องกันกำจัด

1. วิธีเขตกรรม ทำความสะอาดบริเวณสวนมะพร้าวเพื่อกำจัดแหล่งขยายพันธุ์ เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลดีมานาน ถ้ามีกองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก กองขยะ กองขี้เลื่อย แกลบควรกำจัดออกไปจากบริเวณสวน หรือกองให้เป็นที่แล้วหมั่นกลับเพื่อตรวจดู หากพบหนอนให้จับทำลายหรือเผากองขยะนั้นเสีย ส่วนของลำต้นและตอมะพร้าวที่โคนกิ่งไว้ หรือมะพร้าวที่ยืนต้นตายควรโค่นลงมาเผาทำลาย ต้นมะพร้าวที่ถูกตัดเพื่อปลูกแทน ถ้ายังสดอยู่เผาทำลายไม่ได้ ควรทอนออกเป็นท่อนสั้นๆ นำมารวมกันไว้ ปล่อยให้ผุสลายล่อนให้ด้วงแรดมาวางไข่ ด้วงจะวางไข่ตามเปลือกมะพร้าวที่อยู่ติดกับพื้นดินเพราะมีความชุ่มชื้นสูงและผุเร็ว เผาทำลายท่อนมะพร้าวเพื่อกำจัดทั้งไข่ หนอนและดักแด้ของด้วงแรดมะพร้าว ตอมะพร้าวที่เหลือให้ใช้น้ำมันเครื่องใช้แล้วราดให้ทั่วต่อเพื่อป้องกันการวางไข่ได้

2. การใช้ชีววิธี ใช้เชื้อราเขียว *Metarhizium* sp. ใส่ไว้ตามกองขยะ กองปุ๋ยคอก หรือท่อนมะพร้าวที่มีหนอนด้วงแรดมะพร้าวอาศัยอยู่ เกลี่ยเชื้อให้กระจายทั่วกอง เพื่อให้เชื้อมีโอกาสสัมผัสกับตัวหนอนให้มากที่สุด รดน้ำให้ความชื้น หากวัสดุ เช่น ใบมะพร้าวคลุมกองไว้ เพื่อรักษาความชื้นและป้องกันแสงแดด เชื้อจะทำลายด้วงแรดมะพร้าวทุกระยะการเจริญเติบโต

3. การใช้สารเคมี

3.1 ต้นมะพร้าวอายุ 3 - 5 ปี ซึ่งยังสูงไม่มาก ใช้ลูกเหม็นใส่บริเวณคอมะพร้าวที่โคนทางใบรอบๆ ยอดอ่อน ทางละ 2 ลูก ต้นละ 6 - 8 ลูก กลิ่นของลูกเหม็นจะไล่ไม่ให้ด้วงแรดมะพร้าวบินเข้าไปทำลายคอมะพร้าว

3.2 ใช้สารฆ่าแมลงคลอร์ไพริฟอส 40% EC หรือไดอะซินอน 60% EC หรือ คาร์โบซัลเฟน 20% EC ชนิดใดชนิดหนึ่งอัตรา 80 มิลลิลิตรผสมน้ำ 20 ลิตร ราดบริเวณคอมะพร้าวตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาให้เปียก โดยใช้ปริมาณ 1 - 1.5 ลิตร ทุก 15 - 20 วัน ควรใช้ 1 - 2 ครั้งในช่วงระยะขาด

ด้วงวงมะพร้าว

ด้วงวงมะพร้าว หรือด้วงสาคุ หรือ ด้วงลาน ในประเทศไทยพบทำลายมะพร้าวอยู่ 2 ชนิด คือ ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็ก และด้วงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ ทั้งสองชนิดจัดเป็นแมลงศัตรูที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมาก ด้วงวงมะพร้าวชนิดใหญ่มักชอบทำลายมะพร้าวบริเวณยอดอ่อน ในขณะที่ด้วงวงชนิดเล็กชอบเจาะหรือทำลายบริเวณลำต้น

ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็ก

ชื่อสามัญ	ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็ก
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i> (Olivier)
วงศ์	Curculionidae
อันดับ	Coleoptera

ความสำคัญและลักษณะการเข้าทำลาย

ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็ก ทำลายมะพร้าวโดยเจาะเข้าไปในลำต้น และส่วนยอด เช่น บริเวณคอกมะพร้าว การเข้าทำลายในระยะเริ่มแรกเกษตรกรอาจไม่ทราบ เพราะหนอนเจาะเข้าไปกัดกินและเจริญเติบโตอยู่ภายในต้นมะพร้าวตลอดชีพจักร กว่าที่ทราบมะพร้าวก็ถูกทำลายอย่างรุนแรง เช่นยอดเน่า หรือลำต้นถูกกัดกินจนเป็นโพรงไม่อาจป้องกันหรือรักษาได้ทันการณ์ มะพร้าวที่ถูกด้วงวงมะพร้าวทำลายส่วนใหญ่จะตาย ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็กมักทำลายตามรอยทำลายของด้วงแรดมะพร้าว โดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้นหรือบริเวณที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้ หรือบริเวณรอยแตกของเปลือก ด้วงวงมะพร้าวเองก็สามารถเจาะส่วนที่อ่อนของมะพร้าวเพื่อวางไข่ได้ หนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินขนไชไปในต้นมะพร้าว ทำให้เกิดแผลเน่าภายในต้นมะพร้าวที่ถูกทำลายจะแสดงอาการเฉาหรือยอดหักพับ เพราะบริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรง มีรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง หนอนจะกัดกินไปจนกระทั่งต้นเป็นโพรงใหญ่ไม่สามารถส่งน้ำและอาหารไปถึงยอดได้ และทำให้ต้นมะพร้าวตายในที่สุด

รูปร่างลักษณะและชีววิทยา

ตัวเต็มวัย เป็นด้วงสีน้ำตาลแดงหรือน้ำตาลดำ บริเวณด้านหลังของส่วนอกมีสีน้ำตาลแดงอาจมีจุดหรือลาย ด้วงมีขนาดแตกต่างกันคือประมาณ 25 - 50 มิลลิเมตร ส่วนหัวมีวงยื่นออกมา เพศผู้มีวงสั้นกว่าเพศเมีย และมีขนสั้นๆ ขึ้นหนาแน่นตามความยาวของวง เพศเมียไม่มีขนบริเวณวง ด้วงวงมะพร้าวสามารถบินได้แข็งแรง บินได้ไกลประมาณ 900 เมตร และหากินในเวลากลางวัน ด้วงตัวเต็มวัยมีชีวิตอยู่ได้ประมาณ

61 - 139 วัน

ไข่ ตัวงวงตัวเมียวางไข่ได้ประมาณ 30 ฟองต่อวัน ตลอดอายุขัยสามารถวางไข่ได้ประมาณ 527 ฟอง การฟักของไข่ประมาณ 80% วางไข่เดี่ยวๆ โดยใช้วงเจาะให้เป็นรูแล้วใช้อวัยวะสำหรับวางไข่สอดเข้าไปวางในรูที่เจาะ ไข่มีสีขาว รูปร่างยาวรี ขนาดยาวประมาณ 2 มิลลิเมตร กว้าง 0.7 มิลลิเมตร อายุไข่ประมาณ 2 - 3 วัน

หนอน เริ่มต้นฟักออกจากไข่หนอนมีสีขาว หัวสีน้ำตาลแดง ลำตัวย่นเป็นปล้องๆ มีขนาดยาวประมาณ 1.8 มิลลิเมตร กว้าง 0.9 มิลลิเมตร หนอนมีการลอกคราบ 10 - 11 ครั้ง หนอนจะอาศัยกินอยู่ภายในต้นมะพร้าว ตลอดช่วงอายุการทำลายของหนอนจึงไม่ปรากฏให้เห็นจนกว่าต้นมะพร้าวจะแสดงอาการ เช่น ลำต้นเป็นโพรง ยอดเน่า ใบเหี่ยวเฉา เป็นต้น เมื่อเจริญเติบโตเต็มที่หนอนมีขนาดลำตัวยาวประมาณ 30-40 มิลลิเมตร กว้าง 15 - 18 มิลลิเมตร ระยะหนอนประมาณ 61 - 109 วัน

ดักแด้ เมื่อเข้าดักแด้ หนอนจะใช้เศษอาหารเช่นเศษใบพืชสร้างเป็นรังดักแด้ หากอยู่ในต้นมะพร้าว จะใช้เส้นใยจากต้นมะพร้าวสร้างเป็นรัง รังดักแด้มีรูปร่างกลมยาว มีลักษณะขรุขระค่อนข้างรุงรัง แต่แน่นหนา แข็งแรง และห่อหุ้มหนอนจนมองไม่เห็น รังยาวประมาณ 80 มิลลิเมตร ประมาณ 2 - 3 วัน จากนั้นหนอนจะเปลี่ยนรูปร่างเป็นดักแด้สีขาวนวล ลักษณะคล้ายตัวเต็มวัย ระยะดักแด้ 9 - 25 วัน จากนั้นจึงออกเป็นตัวเต็มวัย ไข่ฟักจากรากไข่จนเป็นตัวเต็มวัยใช้เวลาประมาณ 75 - 135 วัน

ด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่

ชื่อสามัญ

ด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่

ชื่อวิทยาศาสตร์

Rhynchophorus vulneratus (Panzer)

วงศ์

Curculionidae

อันดับ

Coleoptera

ความสำคัญและลักษณะการเข้าทำลาย

ด้วงงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ เป็นแมลงศัตรูสำคัญของมะพร้าวอีกชนิดหนึ่ง เคยระบาดรุนแรงในจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทยตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไป โดยเฉพาะที่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส และอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช หนอนของด้วงงวงจะอาศัยกัดกินในต้นมะพร้าวตลอดอายุขัยจนกระทั่งเจริญเติบโตเป็นดักแด้และตัวเต็มวัยภายในลำต้นเช่นเดียวกับด้วงงวงมะพร้าวชนิดเล็ก จึงยากต่อการป้องกันกำจัด หากหนอนเข้าทำลายบริเวณยอดจะทำให้มะพร้าวตายอย่างรวดเร็ว

รูปร่างลักษณะและชีววิทยา

ตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยเป็นด้วงมีลักษณะคล้ายคลึงกับด้วงงวงมะพร้าวชนิดเล็ก แต่มีขนาดใหญ่กว่าคือลำตัวยาวประมาณ 48 - 51 มิลลิเมตร กว้าง 16 - 18 มิลลิเมตร ส่วนหัวสีหมากสุกตลอดจนถึงวงด้านบน ด้านล่างของวงสีดำ หนวดสีน้ำตาล มีแผงขนที่ปลายหนวดเป็นแผ่นสีเหลืองอมน้ำตาล ปีกสีดำ ปีกคู่หน้าเป็นร่องยาวขนานตามลำตัว ตรงกึ่งกลางปีกด้านบนสามเหลี่ยมสีดำบนพื้นสีเสดเพศเมียขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ แต่มีวงเรียวกว่า ตัวเต็มวัยมีอายุได้นานประมาณ 3 เดือน

ไข่ ตัวงวงเพศเมียวางไข่ได้ประมาณ 20 - 30 ฟองต่อวัน ตลอดชีวิตวางไข่ได้ 350 - 900 ฟอง การฟักของไข่ 50 - 70 เปอร์เซ็นต์ จะวางไข่โดยใช้วงเจาะแล้วหันตัวใช้อวัยวะสำหรับวางไข่สอดลงในรูที่เจาะไว้ ปกติรูที่เจาะจะเฉียงประมาณ 45 องศา ไข่อยู่ลึกจากผิวประมาณ 5 มิลลิเมตร มีลักษณะกลมรี สีขาวเรียบเป็นมัน ยาวประมาณ 1.9 - 2.1 มิลลิเมตร ระยะไข่ประมาณ 3 วัน

หนอน จากนั้นไข่จะฟักออกเป็นตัวหนอนสีขาว ขนาดลำตัวยาวประมาณ 2.9 - 3.1 มิลลิเมตร กว้าง 0.9 - 1.1 มิลลิเมตร เมื่อเจริญเติบโตขึ้นส่วนหัวจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อนและเข้มขึ้นตามลำดับ เป็นสีน้ำตาลแก่ ผิวของลำตัวเป็นรอยย่นด้านหลังของหนอนโค้งงอและค่อยๆ ลาดลงทางส่วนหัวและส่วนท้าย เมื่อโตเต็มที่หนอนมีขนาดยาว 50 - 60 มิลลิเมตร ระยะหนอน 115 - 117 วัน

ดักแด้ ก่อนเข้าดักแด้หนอนจะสร้างรังด้วยเส้นใยจากต้นมะพร้าวสานขัดกันไปมาเป็นวงติดกัน ใช้เวลาสร้างรังประมาณ 5 วัน แล้วเข้าดักแด้อยู่ภายในรังขนาดของรังดักแด้ยาว 89 - 91 มิลลิเมตร กว้าง 38 - 42 มิลลิเมตร ดักแด้เป็นแบบ exarate ระยะแรกสีขาวเป็นมัน ต่อมาค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน วงจะลู่มาตามส่วนท้อง ดักแด้มีขนาดยาว 39 - 41 มิลลิเมตร กว้าง 18 - 20 มิลลิเมตร ระยะดักแด้ 30 - 40 วัน แล้วจึงออกเป็นตัวเต็มวัย ระยะชีพจักรประมาณ 150 - 165 วัน

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบาด

มีรายงานพบการระบาดในประเทศ อินเดีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ปาปัวนิวกินี สำหรับประเทศไทย พบกระจายทั่วประเทศ และหากระบาดรุนแรงอาจทำให้มะพร้าวตายทั้งสวนได้

พืชอาหาร

พืชอาหารของตัวงวงมะพร้าว ปาล์มน้ำมัน เชิงหลวง หมาก ลาน สาคุ อินทผลัม ต้นชิต

การป้องกันกำจัด

1. ป้องกันและกำจัดตัวงวงมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าว เพราะรอยแผลที่ตัวงวงมะพร้าวเจาะไว้จะเป็นช่องทางให้ตัวงวงมะพร้าววางไข่ และเมื่อฟักออกเป็นตัวหนอนแล้วตัวหนอนของตัวงวงมะพร้าวก็จะเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ง่ายขึ้น
2. ใช้วิธีเดียวกับวิธีการป้องกันกำจัดตัวงวงมะพร้าว จะสามารถกำจัดไข่ หนอน และตัวเต็มวัยของตัวงวงมะพร้าวได้
3. ใช้น้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช้แล้ว หรือชั้นผสมกับน้ำมันยาง ทาบริเวณแผลโคนต้นหรือลำต้นมะพร้าว เพื่อป้องกันการวางไข่
4. ต้นมะพร้าวที่ถูกตัวงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ทำลาย ควรตัดโคนทอนเป็นท่อนแล้วผ่าจับหนอนทำลายไม่ควรให้ต้นมะพร้าวเกิดผลหรือปลุกโคนลอยเพราะจะเป็นช่องทางให้ตัวงวงมะพร้าววางไข่ และตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะเจาะเข้าทำลายในต้นมะพร้าวได้ หากลำต้นเป็นรอยแผล ควรทาด้วยน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช้แล้ว หรือชั้นผสมกับน้ำมันยาง เพื่อป้องกันการวางไข่
5. ใช้สารฆ่าแมลงฉีดเข้าไปในลำต้นมะพร้าว (trunk injection) เช่นเดียวกับวิธีป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว

